

Nr 385

Av herr **Strömberg**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till byggnadsarbeten inom skolväsendet m. m.*

(Lika lydande med motion nr 457 i Första kammaren)

Sedan 1964 har skolöverstyrelsen bedrivit försök med användning av inlärningsstudior (IS) i främst språkundervisningen.

Enligt gällande läroplaner skall språkundervisningen framför allt utveckla elevens förmåga att förstå och tala de främmande språken. Det är alltså den muntliga sidan av språket som eleven främst skall komma i kontakt med. I en traditionell språkundervisning är elevernas muntliga övningstillfällen mycket begränsade.

Användning av IS ger bl. a. följande fördelar:

- a. IS ger varje elev tillfälle till minst 20 gånger mer aktiv talträning än den som ges under en vanlig lektion.
- b. IS ger varje elev den extra övningstid som är nödvändig för att uppnå överinlärninng.
- c. IS förmedlar direktkontakt med språket, dvs. ger varje elev den kontakt med infödda röster som är nödvändig för att eleven praktiskt skall lära sig handskas med språket.
- d. IS ger möjligheter att tillgodose läroplanernas krav på individualiserad undervisning.
- e. IS ger enligt gjorda undersökningar en förhöjning av utbildningens kvalitet, vilket bör räknas som en rationalisering av undervisningen.

Sedan försöksverksamheten började har SÖ utvecklat en lämplig metodik för området. I engelska, tyska och franska har nu ett stort antal program i vardera språket konstruerats och utvärderats. Detta material produceras genom läromedelsförlagen.

I många skolor — både grundskolor och gymnasiala skolor — har vuxenutbildning kommit i gång. Från vuxenstuderande kommer krav på högsta möjliga effektivitet i undervisningen. Frågan om IS kommer då in i bilden, särskilt när det gäller språkstudier. I sådana skolor blir nyttjandegraden av IS betydande. SÖ har fram t. o. m. höstterminen 1967 avrått skolorna från att skaffa IS, men nu har försöksverksamheten nått sådana resultat att värdet av IS ej längre behöver diskuteras.

Utöver språk har SÖ även gjort vissa försök med användning av IS för undervisning i svenska, matematik, fysik, kemi och maskinskrivning.

I september 1966 bemyndigade Kungl. Maj:t SÖ »att ur anslaget Bidrag till byggnadsarbeten inom skolväsendet m. m. disponera högst femhundratusen kronor som bidrag enligt gällande grunder till anskaffande av utrustning för en försöksverksamhet med inlärningsstudior vid tio gymnasiala skolor under budgetåret 1966/67».

För budgetåren 1970/71—1976/77 har SÖ lagt fram ett förslag, som innebär att IS skulle byggas ut med statsbidrag vid 750 grundskolor med högstadium och 240 gymnasiala skolor. Under budgetåret 1970/71 föreslår SÖ bidrag till 100 grundskolor och 40 gymnasiala skolor.

SÖ har beräknat kostnaden för en IS-studio till 135 000 kr., varav 50 %, dock högst 67 500 kr., skulle utgöra statsbidrag. För budgetåret 1970/71 skulle statsbidraget bli 6 750 000 kr. för grundskolor och 2 700 000 kr. för gymnasiala skolor. Föredraganden har, liksom förra året, avstyrkt förslaget om statsbidrag till IS vid grundskolor men tillstyrkt att SÖ för gymnasier och fackskolor får använda 1 000 000 kr. till statsbidrag för IS.

Med hänvisning till ovan hemställes,

att riksdagen måtte besluta att till Bidrag till byggnadsarbeten inom skolväsendet m. m. utöver vad föredraganden föreslagit anvisa ytterligare 1 000 000 kr. att användas till inlärningsstudior i grundskolor.

Stockholm den 27 januari 1970.

K.-E. Strömberg (fp)

Nr 386

Av herrar **Tobé** och **Jönsson** i *Ingemarsgården*, om forskning och information beträffande lavinfaror.

(Lika lydande med motion nr 339 i Första kammaren)

Stockholm den 27 januari 1970

Erik Tobé (fp)

Elias Jönsson (fp)
i Ingemarsgården